

U S T A W A

z dnia

o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych.

Art. 1.1. Ustawa określa zasady i tryb restrukturyzacji zobowiązań operatorów eksploatujących stacjonarną publiczną sieć telefoniczną z tytułu opłat za udzielenie koncesji na świadczenie strefowych usług telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi opłat prolongacyjnych, przez ich:

- 1) umarzanie, w związku z poniesieniem nakładów inwestycyjnych na infrastrukturę telekomunikacyjną;
 - 2) zamianę na udziały albo akcje lub obligacje.
2. Ustawę stosuje się do zobowiązań określonych w ust. 1, których termin płatności został:
- 1) określony w decyzji o udzieleniu koncesji, przekształconej na podstawie art. 142 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 z późn. zm.)¹⁾ w zezwolenie telekomunikacyjne lub
 - 2) odroczone, w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw łączności
- i przypada po dniu wejścia w życie ustawy.
3. Ustawy nie stosuje się do przedsiębiorców znajdujących się w likwidacji lub upadłości.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) operatorze – rozumie się przez to przedsiębiorcę eksploatującego stacjonarną publiczną sieć telefoniczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne, na którym ciąży obowiązek uiszczenia opłaty koncesyjnej;
- 2) racie opłaty koncesyjnej – rozumie się przez to ratę opłaty, której obowiązek uiszczenia przez operatora powstał w związku z przyznaniem operatorowi koncesji na świadczenie strefowych usług telekomunikacyjnych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych;
- 3) opłacie prolongacyjnej – rozumie się przez to opłatę prolongacyjną ustaloną na podstawie art. 57 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.)²⁾ w związku z odroczeniem terminu płatności raty opłaty koncesyjnej;
- 4) podmiocie powiązanym – rozumie się przez to każdy podmiot, będący wraz z operatorem od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 3 ust. 2, do dnia złożenia dokumentacji, o której mowa w art. 9, członkiem tej samej grupy kapitałowej;
- 5) grupie kapitałowej – rozumie się przez to grupę kapitałową, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694);
- 6) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 7) kwocie podwyższenia – rozumie się przez to wartość nominalną udziałów albo akcji, o którą podwyższony ma zostać kapitał zakładowy operatora albo jego podmiotu dominującego, w celu zaoferowania Skarbowi Państwa objęcia udziałów albo akcji;
- 8) umorzeniu – rozumie się przez to decyzję ministra właściwego do spraw łączności wydaną na podstawie przepisów art. 67 ustawy z

dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisów niniejszej ustawy;

- 9) promesie umorzenia - rozumie się przez to przyrzeczenie wydania pozytywnej decyzji o umorzeniu.

Art. 3.1. Minister właściwy do spraw łączności, na wniosek operatora, odracza, w drodze decyzji, termin płatności zobowiązań z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, udzielając jednocześnie promesy umorzenia tych zobowiązań - na zasadach oraz warunkach określonych w niniejszej ustawie.

2. Wszczęcie postępowania następuje na wniosek operatora złożony przed upływem terminu płatności, o którym mowa w art. 1 ust. 2, nie później jednak niż przed upływem 31 grudnia 2004 r.

3. Wniosek powinien zawierać w szczególności:

- 1) określenie rodzaju, zakresu i wysokości deklarowanych nakładów inwestycyjnych, ze wskazaniem podmiotów, które będą uczestniczyć w ich ponoszeniu;
- 2) określenie wysokości nakładów inwestycyjnych, które mają być poniesione w każdym roku, jeżeli całkowity okres ponoszenia tych nakładów jest dłuższy niż jeden rok;
- 3) określenie obszarów, na których mają być poniesione nakłady inwestycyjne;
- 4) harmonogram realizacji inwestycji i ponoszenia nakładów inwestycyjnych;
- 5) oświadczenie o zamiarze skorzystania z innej, przewidzianej w ustawie formy restrukturyzacji.

4. Do wniosku operator powinien dołączyć plan inwestycyjny oraz oświadczenie zawierające zobowiązanie, że w deklarowanym okresie, nie dłuższym jednak niż cztery lata od dnia złożenia wniosku, poniesie nakłady inwestycyjne o wartości odpowiadającej co najmniej kwocie wymagalnych w tym okresie rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej lub, że poniesie je podmiot powiązany.

5. W przypadku gdy nakłady inwestycyjne ma ponieść podmiot powiązany operatora, do wniosku operator jest obowiązany dołączyć również oświadczenie podmiotu powiązanego o wyrażeniu zgody na rozliczenie przez operatora nakładów inwestycyjnych poniesionych przez ten podmiot. Wyrażenie zgody nie pozbawia podmiotu powiązanego będącego operatorem prawa do wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem postanowień art. 6 ust. 2.

6. Operator, deklarując wysokość nakładów inwestycyjnych, uwzględnia zasady obliczania ich wartości określone w art. 8.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 i 5, może obejmować również nakłady poniesione przed dniem złożenia oświadczenia, z wyłączeniem nakładów poniesionych przed dniem 1 stycznia 2001 r.

Art. 4.1. Minister właściwy do spraw łączności, uwzględniając w całości lub w części wnioski operatora, w decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, określa w szczególności:

- 1) kwotę raty opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, która podlega odroczeniu;
- 2) całkowity okres ponoszenia zadeklarowanych nakładów inwestycyjnych;
- 3) rodzaj, zakres i wysokość nakładów inwestycyjnych, które mają zostać poniesione, ze wskazaniem podmiotów, które będą uczestniczyć w ich ponoszeniu;
- 4) wysokość nakładów inwestycyjnych, które mają być poniesione przez operatora w każdym roku, jeżeli całkowity okres ponoszenia tych nakładów jest dłuższy niż jeden rok;
- 5) obszary, na których mają być poniesione nakłady inwestycyjne.

2. W decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, minister właściwy do spraw łączności udziela również promesy umorzenia raty opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej w wysokości określonej w ust. 1 pkt 1, pod warunkiem poniesienia nakładów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

3. W decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, nie ustala się opłat prolongacyjnych.

4. Minister właściwy do spraw łączności odmawia wydania decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że operator nie poniesie zadeklarowanych nakładów inwestycyjnych bądź też poniesienie zadeklarowanych nakładów nie przyczyni się do rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej lub do zwiększenia konkurencji na rynku usług telekomunikacyjnych.

Art. 5. W przypadku ogłoszenia upadłości operatora lub wszczęcia postępowania likwidacyjnego, decyzja, o której mowa w art. 3 ust. 1, wygasa i należności z tytułu raty opłaty koncesyjnej i opłat prolongacyjnych stają się natychmiast wymagalne.

Art. 6.1. Nakładami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 3 ust. 3, mogą być nakłady poniesione na:

- 1) wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych lub środków trwałych w budowie, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, zaliczanych według Klasyfikacji Środków Trwałych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) (Dz. U. Nr 112, poz. 1317 oraz z 2002 r. Nr 18, poz. 169) do :
 - a) budynków transportu i łączności (102 KŚT),
 - b) rurociągów i linii telekomunikacyjnych oraz linii elektroenergetycznych dalekiego zasięgu (210 KŚT),
 - c) rurociągów sieci rozdzielczej oraz linii kablowych rozdzielczych (211 KŚT),
 - d) urządzeń teletransmisji przewodowej (623 KŚT),
 - e) urządzeń telefonicznych (626 KŚT),

- f) innych urządzeń teletechnicznych i radiotechnicznych (629 KŚT)
 - służących świadczeniu usług telefonii stacjonarnej, w tym usług w zakresie transmisji danych;
 - 2) nabycie w drodze zakupu lub w inny odpłatny sposób środków trwałych lub środków trwałych w budowie, wymienionych w pkt 1;
 - 3) nabycie lub objęcie udziałów albo akcji w spółce, w skład majątku trwałego której wchodzi składniki wymienione w pkt 1;
 - 4) nabycie w drodze łączenia, w trybie przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 oraz z 2001r. Nr 102, poz. 1117) spółki, w skład majątku trwałego której wchodzi składniki wymienione w pkt 1.
2. Nie stanowią nakładów inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej ustawy nakłady, o których mowa w ust. 1, jeżeli dotyczą nakładów, których wartość stanowiła wcześniej podstawę wydania decyzji, o której mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1.
3. Nie stanowią nakładów inwestycyjnych wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, jeżeli łączenie, nabycie lub objęcie udziałów albo akcji następuje między spółkami, które przed dniem wejścia w życie ustawy wchodziły w skład jednej grupy kapitałowej oraz nakłady, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli sprzedaż środków trwałych oraz środków trwałych w budowie następuje między spółkami wchodzącymi w skład jednej grupy kapitałowej.

Art. 7. Nakłady inwestycyjne, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3, stanowią podstawę umorzenia, jeżeli po ich poniesieniu operator będzie dysponować udziałami albo akcjami w spółce zapewniającymi mu prawo co najmniej do 25% ogólnej liczby głosów na zgromadzeniu wspólników albo walnym zgromadzeniu.

Art. 8.1. Wartość nakładów inwestycyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 3, poniesionych na środki trwałe oraz środki trwałe w budowie wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, stanowi, wyrażona w euro, przeliczona stosownie do postanowień ust. 2 i 3, suma:

- 1) kosztów ich wytworzenia;
- 2) ceny ich nabycia;
- 3) ceny sprzedaży netto tych środków - w przypadku przejęcia aportu w formie rzeczowej lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części;
- 4) wynikających z ksiąg rachunkowych spółki, której udziały albo akcje zostały nabyte lub objęte, ceny nabycia, kosztów wytworzenia lub wartości przeszacowanej tych środków, pomniejszonej o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, proporcjonalnie do udziału w kapitale zakładowym nabytych lub objętych udziałów albo akcji tej spółki;
- 5) wynikających z ksiąg rachunkowych spółki lub spółek przejmowanych ceny nabycia, kosztów wytworzenia lub wartości przeszacowanej tych środków, pomniejszonej o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe - w przypadku łączenia spółek przez przejęcie;
- 6) wynikających z ksiąg rachunkowych spółek łączących się ceny nabycia, kosztów wytworzenia lub wartości przeszacowanej tych środków, pomniejszonej o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe i podzielonej przez liczbę spółek łączących się - w przypadku łączenia spółek przez zawiązanie nowej spółki.

2. Wartość nakładów inwestycyjnych operatora przelicza się, przyjmując jako 1 euro:

- 1) każde 1 euro nakładów inwestycyjnych poniesionych na obszarze miast liczących w dniu wejścia w życie ustawy 100 000 i więcej mieszkańców;

- 2) każde 0,5 euro nakładów inwestycyjnych poniesionych na obszarze miast liczących w dniu wejścia w życie ustawy nie więcej niż 100 000 mieszkańców;
- 3) każde 0,25 euro nakładów inwestycyjnych poniesionych na pozostałych obszarach;
- 4) każde 0,5 euro nakładów inwestycyjnych poniesionych bezpośrednio w związku z podłączeniem do sieci telekomunikacyjnej urządzeń końcowych położonych w szkołach i placówkach oświatowych w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.)³⁾, zlokalizowanych na obszarze miast, o których mowa w pkt 1;
- 5) każde 0,25 euro nakładów inwestycyjnych poniesionych bezpośrednio w związku z podłączeniem do sieci telekomunikacyjnej urządzeń końcowych położonych w szkołach i placówkach oświatowych w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, zlokalizowanych na obszarze miast, o których mowa w pkt 2;
- 6) każde 0,5 euro nakładów inwestycyjnych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4.

3. Wartość nakładów inwestycyjnych przelicza się według średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym nastąpi złożenie dokumentacji, o której mowa w art. 9.

Art. 9.1. Operator, który uzyskał decyzję, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązany, w terminie trzech miesięcy po upływie każdego roku od dnia wydania tej decyzji albo w terminie trzech miesięcy od zakończenia okresu, w którym był zobowiązany ponieść nakłady inwestycyjne, jeżeli okres ten jest krótszy od jednego roku, do złożenia sprawozdania wraz z dokumentacją potwierdzającą rodzaj, zakres i wysokość poniesionych nakładów inwestycyjnych w danym okresie.

2. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania wskazującego rodzaj, zakres i wysokość poniesionych przez operatora nakładów inwestycyjnych oraz wykaz składanej z nim dokumentacji, o których mowa w ust. 1, mając na względzie, że sprawozdanie oraz składana wraz z nim dokumentacja mają zapewniać możliwość weryfikacji faktu poniesienia nakładów, ich rodzaju, zakresu i wysokości oraz umiejscowienia, z uwzględnieniem art. 8.

Art. 10.1. W okresie od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, do dnia umorzenia raty opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej minister właściwy do spraw łączności może kontrolować rodzaj, zakres i wysokość nakładów inwestycyjnych realizowanych przez operatora lub podmiot powiązany.

2. Minister właściwy do spraw łączności może powierzyć przeprowadzenie postępowania kontrolnego Prezesowi Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

3. Do czynności kontrolnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu VI Ordynacji podatkowej, z zastrzeżeniem, że koszty biegłego rewidenta lub biegłych rewidentów, powołanych w toku postępowania kontrolnego w celu zbadania ksiąg rachunkowych operatora, ponosi operator.

4. Jeżeli postępowanie kontrolne uprawdopodobni, że wielkość rzeczywistych nakładów inwestycyjnych w danym okresie będzie niższa od kwoty nakładów inwestycyjnych ustalonych w decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, minister właściwy do spraw łączności może wydać decyzję o zabezpieczeniu zapłaty raty opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej.

5. W decyzji o zabezpieczeniu określa się przybliżoną kwotę zobowiązania operatora, wyliczoną zgodnie z art. 11 ust. 5. Art. 33 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 11.1. Minister właściwy do spraw łączności dokonuje weryfikacji złożonego przez operatora sprawozdania i dokumentacji, o której mowa w art. 9, w terminie jednego miesiąca od jej złożenia. Art. 10 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. W terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw łączności, z urzędu, w drodze decyzji, w zależności od wyników weryfikacji:

- 1) umarza raty opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej do wysokości faktycznie poniesionych w danym okresie lub w danym roku przez operatora lub podmiot powiązany nakładów inwestycyjnych, obliczonych zgodnie z art. 8, lub
- 2) stwierdza wygaśnięcie decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, w zakresie, w jakim nakłady inwestycyjne zadeklarowane w danym okresie lub w danym roku nie znalazły pokrycia w faktycznie poniesionych w tym okresie przez operatora lub podmiot powiązany nakładach inwestycyjnych, obliczonych zgodnie z art. 8.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 1, dotyczy w pierwszej kolejności rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, które były najwcześniej wymagalne.

4. Na wniosek operatora, w szczególności w przypadku poniesienia przez niego wyższych nakładów inwestycyjnych od deklarowanych, decyzja o umorzeniu może dotyczyć również rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, których termin płatności jeszcze nie nastąpił.

5. Jeżeli wartość poniesionych przez operatora nakładów inwestycyjnych jest niższa od wartości przypadających na dany okres nakładów określonych w decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, operator jest obowiązany wpłacić różnicę wraz z odsetkami, liczonymi według zasad określonych w ust. 6.

6. W przypadku określonym w ust. 5, od terminu płatności, o którym mowa w art. 1 ust. 2, nalicza się odsetki w wysokości jak dla zaległości podatkowych. Art. 53 § 3 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

7. Operator jest uprawniony do złożenia sprawozdania i dokumentacji przed upływem terminu, o którym mowa w art. 9, jeżeli przed tym terminem wartość poniesionych nakładów inwestycyjnych będzie co najmniej równa wartości nakładów inwestycyjnych za dany okres, określonych w decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1.

8. Jeżeli operator nie złoży sprawozdania wraz z dokumentacją, o której mowa w art. 9, minister właściwy do spraw łączności, w terminie jednego miesiąca od upływu terminu do ich złożenia, wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie w całości albo w części decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, operator jest obowiązany wpłacić kwotę równą przypadającym na dany okres nakładom określonym w decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych za okres od terminu płatności, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 12.1. Zobowiązanie operatora, będącego spółką kapitałową, z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej wygasa w przypadku objęcia przez Skarb Państwa udziałów albo akcji w podwyższonym kapitale zakładowym operatora albo jego podmiotu dominującego, na zasadach określonych w ustawie.

2. Objęcie udziałów albo akcji, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek operatora albo jego podmiotu dominującego, składany na ręce ministra właściwego do spraw łączności, do którego powinny być załączone następujące dokumenty:

- 1) uchwała zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia operatora albo jego podmiotu dominującego, podjęta w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, o bezwarunkowym podwyższeniu kapitału zakładowego wnioskodawcy o kwotę odpowiadającą kwocie podwyższenia, w drodze utworzenia nowych udziałów albo akcji zaoferowanych Skarbowi Państwa w trybie określonym w niniejszej ustawie w zamian za wierzytelność z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej;
- 2) oświadczenie operatora albo jego podmiotu dominującego, że w dniu składania wniosku nie istnieją podstawy do ogłoszenia jego upadłości, jak również nie są mu znane okoliczności, które

mogą doprowadzić do wystąpienia podstaw do ogłoszenia upadłości w najbliższej przyszłości;

3) raport biegłego rewidenta z badania, o którym mowa w art. 13 ust. 6.

3. Minister właściwy do spraw łączności może zażądać przedstawienia przez wnioskodawcę dodatkowych dokumentów lub informacji dotyczących sytuacji finansowej wnioskodawcy, jeżeli na podstawie dokumentacji załączonej do wniosku nie będzie możliwe stwierdzenie prawdziwości i rzetelności oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania wniosku albo złożenia dodatkowych dokumentów lub informacji w przypadku, o którym mowa w ust. 3, przekazuje zaakceptowany przez siebie wniosek ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa albo informuje wnioskodawcę o nieuwzględnieniu wniosku.

5. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaakceptowanego przez ministra właściwego do spraw łączności wniosku, o którym mowa w ust. 2, składa oświadczenie woli o objęciu zaoferowanych Skarbowi Państwa udziałów albo akcji.

6. W przypadku objęcia przez Skarb Państwa udziałów albo akcji zgodnie z ust. 4, zobowiązanie operatora do uiszczenia rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej objętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, wygasa z chwilą uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego o wpisaniu do rejestru przedsiębiorców podwyższenia kapitału zakładowego wnioskodawcy na podstawie uchwały, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

7. Od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego o wpisaniu do rejestru przedsiębiorców podwyższenia kapitału zakładowego operatora albo jego podmiotu dominującego, albo do dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 5, lecz nie dłużej niż sześć miesięcy od dnia złożenia wniosku, zawieszeniu ulega bieg terminów płatności rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, której dotyczy wniosek.

8. W przypadku objęcia przez Skarb Państwa udziałów albo akcji zgodnie z ust. 4, nie stosuje się przepisów art. 312 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych.

Art. 13.1. Kwota podwyższenia powinna być równa wartości nominalnej takiej ilości udziałów albo akcji w kapitale zakładowym operatora albo jego podmiotu dominującego będącego wnioskodawcą, która odpowiada ilorazowi kwoty zdyskontowanej rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 12 ust. 2, oraz wartości jednego udziału albo akcji operatora albo jego podmiotu dominującego, obliczonej stosownie do ust. 4.

2. Kwota zdyskontowana stanowi sumę zobowiązań operatora z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, które, zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 12 ust. 2 oraz art. 14 ust. 3, mają podlegać restrukturyzacji, przeliczoną według następującego wzoru:

$$R_z = \sum_{i=1}^N \left(\frac{R_n}{(1 + S_w)^{k_i}} \right)$$

gdzie:

i - oznacza kolejną ratę,

N - oznacza całkowitą liczbę pozostałych rat,

R_z - oznacza kwotę zdyskontowaną wszystkich rat opłat koncesyjnych lub opłat prolongacyjnych,

R_n - oznacza nominalną kwotę raty opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej,

S_w - oznacza:

- roczną stopę procentową WIBOR na okres trzech miesięcy, z pierwszego dnia roboczego poprzedzającego złożenie wniosku - w przypadku zobowiązań z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty

prolongacyjnej o terminie płatności przypadającym nie później niż 2 lata od dnia wejścia w życie ustawy,

- roczną stopę procentową emitowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych obligacji dziesięcioletnich o oprocentowaniu stałym i terminie wykupu w dniu 24 listopada 2010 r. (DS.1110) - w przypadku zobowiązań z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej o terminie płatności przypadającym po upływie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy,

L_d – oznacza liczbę dni między dniem złożenia wniosku a dniem, w którym upływa termin płatności raty opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej objętej wnioskiem,

k_i - oznacza stosunek liczby dni przypadających między płatnościami dwóch następujących po sobie rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej do 365 dni i wynosi:

$$k_i = \frac{L_d(i)}{365}$$

3. Wysokość kwoty zdyskontowanej wyraża się w złotych według kursu średniego euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 2 lub art. 14 ust. 3.

4. Wartość jednego udziału albo akcji, na potrzeby wyliczenia kwoty podwyższenia, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać ilorazowi skorygowanej wartości aktywów netto wnioskodawcy oraz całkowitej liczby objętych i opłaconych w całości akcji albo udziałów, na którą dzieli się kapitał zakładowy wnioskodawcy.

5. Skorygowaną wartość aktywów netto wnioskodawcy, o której mowa w ust. 4, ustala się według stanu na dzień przypadający nie później niż 30 dni przed dniem złożenia wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 2, jako wartość aktywów netto wnioskodawcy, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, bez uwzględniania zobowiązań z tytułu rat opłaty koncesyjnej oraz opłaty prolongacyjnej objętych wnioskiem.

6. Wycenę aktywów netto, a także wyliczenie skorygowanej wartości aktywów netto, wartości jednego udziału albo akcji oraz kwoty podwyższenia wnioskodawca poddaje badaniu biegłego rewidenta pod kątem poprawności i rzetelności.

7. W przypadku gdy wnioskodawca jest podmiotem, wobec którego został przyjęty oraz zatwierdzony układ w rozumieniu przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo o postępowaniu układowym (Dz. U. Nr 93, poz. 836 z późn. zm.)⁴⁾, przewidujący zmniejszenie sumy jego długów, wniosek, o którym mowa w art. 12 ust. 2, może być poprzedzony procedurą zmniejszenia sumy zobowiązań wnioskodawcy z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, będących podstawą wyliczenia kwoty zdyskontowanej.

8. Minister właściwy do spraw łączności, biorąc pod uwagę sytuację finansową wnioskodawcy, może wyrazić zgodę na zmniejszenie zobowiązań wnioskodawcy z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, kierując się stopniem zmniejszenia zobowiązań przewidzianym w zawartym uprzednio przez wnioskodawcę układzie.

9. Przez okres od dnia wystąpienia przez wnioskodawcę o zmniejszenie jego zobowiązań do dnia zajęcia przez ministra właściwego do spraw łączności ostatecznego stanowiska w sprawie, zawieszeniu ulega bieg terminów płatności rat opłat koncesyjnych oraz opłat prolongacyjnych. Art. 67 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 14.1. Zobowiązania operatora, będącego spółką [p1][p2]kapitałową, z tytułu opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej wygasają w przypadku objęcia przez Skarb Państwa w zamian za te zobowiązania obligacji wyemitowanych przez operatora.

2. Obligacje, o których mowa w ust. 1, powinny być obligacjami imiennymi, o nieograniczonej zbywalności, zabezpieczonymi, z prawem pierwszeństwa, o maksymalnym terminie wykupu nie przekraczającym 2010 r.

3. Objęcie obligacji, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek operatora.

4. Do wniosku operator załącza dokumenty i informacje wymagane przepisami regulującymi zasady emisji i obrotu obligacjami.

5. Minister właściwy do spraw łączności może zażądać przedstawienia przez operatora dodatkowych dokumentów lub informacji dotyczących sytuacji finansowej operatora.

6. Wartość nominalna zaoferowanych obligacji nie może być niższa od kwoty zdyskontowanej rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, z zastrzeżeniem art. 15 ust.1.

7. Jeżeli operator spełnia warunki określone w ust. 1-6 i sytuacja finansowa operatora stwarza uzasadnione przypuszczenie, że wywiąże się on z zobowiązań wynikających z obligacji, minister właściwy do spraw łączności, działając w imieniu Skarbu Państwa, może złożyć oświadczenie woli o dokonaniu subskrypcji obligacji. Wygaśnięcie zobowiązań operatora z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej następuje w dniu wydania obligacji przez operatora.

8. Minister właściwy do spraw łączności może złożyć oświadczenie, o którym mowa w ust. 7, albo poinformować wnioskodawcę o nieprzyjęciu oferty objęcia wyemitowanych przez niego obligacji w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania wniosku albo złożenia dodatkowych dokumentów lub informacji, o których mowa w ust. 5.

9. Od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, lecz nie dłużej niż przez okres 3 miesięcy od tego dnia zawieszeniu ulega bieg terminów płatności rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, których dotyczy wniosek.

10. W zakresie nie uregulowanym ustawą, do emisji obligacji mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1300).

Art. 15.1. W przypadku gdy operator jest podmiotem, wobec którego został przyjęty oraz zatwierdzony układ w rozumieniu przepisów rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo o postępowaniu układowym, przewidujący zmniejszenie sumy jego długów, wniosek operatora, o którym mowa w art. 14 ust. 3, może być poprzedzony procedurą zmniejszenia sumy zobowiązań operatora z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, będących podstawą wyliczenia kwoty zdyskontowanej.

2. Minister właściwy do spraw łączności, biorąc pod uwagę sytuację finansową operatora, może wyrazić zgodę na zmniejszenie zobowiązań operatora z tytułu rat opłaty koncesyjnej lub opłaty prolongacyjnej, kierując się stopniem zmniejszenia zobowiązań przewidzianym w zawartym uprzednio przez operatora układzie.

3. Przez okres od dnia wystąpienia przez operatora o zmniejszenie jego zobowiązań do dnia zajęcia przez ministra właściwego do spraw łączności ostatecznego stanowiska w sprawie, zawieszeniu ulega bieg terminów płatności rat opłat koncesyjnych oraz opłat prolongacyjnych. Art. 67 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 16. Skorzystanie z jednej z form restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych nie pozbawia operatora prawa do skorzystania z pozostałych form restrukturyzacji przewidzianych w ustawie oraz w odrębnych przepisach.

Art. 17.1. Kwota umorzona zgodnie z art. 11 ust. 2 pkt 1 nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 z późn. zm.)⁵⁾, jeżeli należności te nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.

2. Spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana, o których mowa w Tytule IV Dziale I ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, wstępuje w wynikające z niniejszej ustawy prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- ¹⁾ zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 122, poz. 1321, Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74, poz. 676.
- ²⁾ zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804 i Nr 113, poz. 984.
- ³⁾ zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 362.
- ⁴⁾ zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 1950 r. Nr 38, poz. 349, z 1990 r. Nr 55, poz. 320, z 1996 r. Nr 6, poz. 43 i Nr 43, poz. 189 oraz z 1997 r. Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 885.
- ⁵⁾ zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 93, poz. 820.

Uzasadnienie

1. Cel wprowadzenia ustawy

Podstawowym celem projektowanej ustawy jest umożliwienie operatorom stacjonarnych sieci telefonicznych dokonania restrukturyzacji ich zobowiązań z tytułu rat opłaty koncesyjnej na zasadach określonych ustawą, co zapewni możliwość kontynuacji działalności tych operatorów, a w nadziei na polepszenie warunków rozwoju sektora usług telekomunikacyjnych dotkniętego obecnie nadzwyczajną ogólnoswiatową recesją, zwiększenie dostępności tychże usług oraz poprawę ich jakości przez stworzenie realnej konkurencji na rynku usług telekomunikacyjnych oraz wprowadzenie mechanizmów stymulujących inwestycje w infrastrukturę telekomunikacyjną.

Projektowana ustawa jest odpowiedzią na zarzuty wobec rządu, że nie podejmuje on należytych działań zmierzających do stymulacji sektora telekomunikacyjnego oraz naprawienia błędu legislacyjnego popełnionego przy okazji uchwalania ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 z późn. zm.), która nie zawierała przepisów przejściowych odnoszących się do opłat za koncesje. Celem ustawy jest jednoznaczne i ostateczne uregulowanie kwestii opłat koncesyjnych, potwierdzające w sposób bezpośredni ich wymagalność, a zarazem umożliwiając operatorom stacjonarnym ich wypełnienie bez doprowadzania ich do ruiny finansowej.

Recesja w sektorze telekomunikacyjnym dotyka obecnie wszystkich operatorów, w tym także Telekomunikację Polską S.A. Zauważalny jest odwrót od inwestowania w infrastrukturę telekomunikacyjną, co oznacza brak zleceń dla podmiotów zajmujących się projektowaniem i budową infrastruktury telekomunikacyjnej oraz instalacją urządzeń. W konsekwencji problem dotyczy ponad 70 tysięcy osób znajdujących obecnie zatrudnienie w firmach związanych z operatorami, na których ciążyą opłaty koncesyjne.

2. Istniejący stan rzeczy

Rynek usług strefowej telefonii stacjonarnej charakteryzuje się słabo rozwiniętą infrastrukturą telekomunikacyjną, niskim poziomem nasycenia rynku, a przy tym stosunkowo wysokimi cenami usług telekomunikacyjnych. Wskaźnik gęstości telefonicznej w Polsce wynosił w 2001 r. 29,5% (w 1998 r. 22%). W krajach o zbliżonym do Polski rozwoju gospodarczym, tj. na Węgrzech i w Czechach, w tym samym okresie wskaźnik ten kształtował się odpowiednio na poziomie 37,7% i 37,6 % (35% i 36%). Dla porównania w Portugalii wskaźnik gęstości wynosi 40,16%, zaś Wielka Brytania osiągnęła 53,65%. Rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej jest przy tym bardzo nierównomierny. Większość inwestycji jest skoncentrowana na obszarach o dużej gęstości zaludnienia, najbardziej atrakcyjnych komercyjnie, czyli głównie w największych miastach. Zanedbane są pod tym względem obszary wiejskie charakteryzujące się niską gęstością zaludnienia, gdzie niezbyt wysokim przychodom z działalności telekomunikacyjnej towarzyszą wysokie koszty inwestycyjne. Na rynkach lokalnych pozycję silnie dominującą zajmuje Telekomunikacja Polska S.A., niemniej infrastruktura na tych obszarach jest w przeważającej mierze przestarzała, co uniemożliwia jej wykorzystanie do świadczenia nowoczesnego rodzaju usług, np. transmisji danych. Obok Telekomunikacji Polskiej S.A. działają niezależni operatorzy lokalni, którzy uprawnienia do świadczenia usług telefonicznych nabyli na podstawie koncesji wydanych pod rządami ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926, Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 150, poz. 984, Nr 137, poz. 887, z 1999 r. Nr 47, poz. 461, z 2000 r. Nr 73, poz. 852, Nr 62, poz. 718, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 67, poz. 678 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253). Każdy z tych operatorów w latach posiadania koncesji zaangażował olbrzymie nakłady w budowę nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych, znacznie przewyższających jakością sieci dominującego operatora.

Dotychczas niezależni operatorzy, którzy uzyskali koncesje, zainwestowali w budowę infrastruktury telekomunikacyjnej ponad 1,9 miliarda dolarów amerykańskich. Do dnia dzisiejszego operatorzy ci wnieśli do Skarbu Państwa równowartość 400 mln euro tytułem opłat za koncesje.

Na operatorach niezależnych eksploatujących stacjonarne publiczne sieci telefoniczne ciąży obowiązek uiszczania opłat za udzielenie koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych. Źródłem tego obowiązku jest nie obowiązujący już art. 20a ust. 1 ustawy o łączności, który stanowił, że za udzielenie koncesji pobiera się opłaty, uiszczane jednorazowo lub ratalnie. W sensie normatywnym obowiązek wniesienia opłaty nie był związany z wykonywaniem uprawnień wynikających z koncesji, opłata stanowiła ekwiwalent za czynność organu. W sensie ekonomicznym wysokość tej opłaty nie była jednak w żaden sposób powiązana z kosztami tej czynności. Co do zasady koncesje były wydawane po przeprowadzeniu przetargu, zaś opłata koncesyjna była równa kwocie oferowanej przez zwycięzcę przetargu. De facto zatem wysokość opłaty koncesyjnej odpowiadała wartości ekonomicznej uzyskiwanego przez operatora stosunkowo długoterminowego i wyłącznego uprawnienia. Wartość koncesji była wielokrotnie w wypowiedziach publicznych potwierdzana przez przedstawicieli poprzedniego rządu. W odniesieniu do wartości koncesji na świadczenie stacjonarnych usług telekomunikacyjnych mówiono o kwotach sięgających 400 mln zł. Dzisiaj tego rodzaju oświadczenia w kontekście rzeczywistej dochodowości działalności telekomunikacyjnej wydają się bardzo przesadzone. Obowiązek uiszczenia opłaty koncesyjnej powstawał z mocy prawa, przy czym w drodze decyzji było możliwe rozłożenie tej opłaty na raty. W praktyce rozkładanie opłat na wieloletnie raty było regułą.

Koncesje były wydawane na okres 15 lat. Wycena rynku była dokonywana przez koncesjonariuszy w oparciu o założenie, że do czasu liberalizacji rynku telekomunikacyjnego będą jedynymi obok TP S.A. operatorami na danym obszarze. Operatorzy dokonywali wyceny rynku przy założeniu stabilności warunków prowadzenia działalności przez znaczną część okresu, na jaki były wydawane koncesje. Powyższe założenia wynikały z

przyjętej przez rząd strategii rozwoju sektora telekomunikacyjnego, co znalazło wyraz m.in. w dokumentach: „Polityka Rozwoju Telekomunikacji” przyjętym przez Radę Ministrów dnia 28 maja 1999 r., „Polityka Rozwoju Telekomunikacji – Podstawowe Tezy” opublikowanym przez Ministerstwo Łączności w maju 1996 r. oraz „Zarys Strategii Rozwoju Rynku Telekomunikacyjnego na lata 1998-2001” przyjętym przez Radę Ministrów dnia 25 sierpnia 1998 r.

Wejście w życie z dniem 1 stycznia 2001 r. zasadniczej części przepisów Prawa telekomunikacyjnego spowodowało zmianę sposobu reglamentacji działalności telekomunikacyjnej. W miejsce koncesji, których udzielenie wiązało się z obowiązkiem uiszczenia wysokiej opłaty koncesyjnej, podmiot zamierzający podjąć działalność polegającą na eksploatacji publicznej sieci telefonicznej jest obowiązany uzyskać zezwolenie telekomunikacyjne. Organ regulacyjny jest obowiązany wydać zezwolenie, jeżeli wnioskodawca spełnia przesłanki określone w Prawie telekomunikacyjnym. Postępowanie w przedmiocie zezwolenia jest inicjowane przez podmiot zainteresowany jego uzyskaniem, odmiennie niż pod rządami ustawy o łączności, gdzie inicjatywa w zakresie udzielenia koncesji należała do regulatora, który ogłaszał przetarg. Uzyskanie zezwolenia wiąże się z obowiązkiem uiszczenia opłaty, której wysokość nie może przewyższać kosztów wydania zezwolenia. Minister właściwy do spraw łączności określił wysokość tej opłaty na równowartość 2 500 euro. W przeciwieństwie do koncesji, zezwolenia nie mają tak „ekskluzywnego” charakteru, ponieważ przesłanki w prawie telekomunikacyjnym może w praktyce spełniać każdy podmiot. Dotychczas wydano już kilkadziesiąt nowych zezwoleń. Na nowych operatorach nie ciążyą jakiegokolwiek obowiązki związane z ponoszeniem wydatków na infrastrukturę telekomunikacyjną. Wobec ogólnoswiatowej recesji na rynku usług telekomunikacyjnych, w praktyce wyłączną formą prowadzenia działalności przez nowych operatorów jest świadczenie usług przy wykorzystaniu istniejącej infrastruktury dotychczasowych operatorów, bez inwestowania w nową.

Z dniem wejścia w życie Prawa telekomunikacyjnego koncesje wydane pod rządami ustawy o łączności stały się z mocy prawa zezwoleniami telekomunikacyjnymi. Uprawnienia przyznane w koncesjach uległy zatem istotnemu uszczupleniu. Nie zostało to jednak powiązane ze zmniejszeniem zobowiązań publicznoprawnych z tytułu opłat koncesyjnych ciążyących na operatorach. Wobec braku stosownych przepisów przejściowych, nie wygasł zarówno obowiązek uiszczania opłat, jak również nie uległ zmianie sposób jego wypełnienia.

Do uiszczania opłat koncesyjnych nie była zobowiązana pod rządami ustawy o łączności, jak również nie jest po wejściu w życie Prawa telekomunikacyjnego, sprywatyzowana Telekomunikacja Polska S.A.

3. Dotychczasowy stan prawny w zakresie instrumentów prawnych pozwalających dostosować wielkość opłaty koncesyjnej do wartości ekonomicznej uzyskanych na podstawie koncesji uprawnień

W obowiązującym stanie prawnym istnieje instytucja umorzenia zaległości podatkowych, którą można stosować również do opłat koncesyjnych operatorów telefonii stacjonarnej. Umorzenie zaległości zostało uregulowane w przepisach Ordynacji podatkowej i jego istota sprowadza się do wygaśnięcia zobowiązania podatkowego w drodze decyzji administracyjnej wydawanej na wniosek podatnika. Art. 67 Ordynacji podatkowej stanowi, że organ podatkowy może, na wniosek podatnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, umorzyć zaległości podatkowe. Powyższy przepis pozostawia swobodę organowi podatkowemu co do oceny, czy, po pierwsze, zostały spełnione warunki umorzenia, to jest, czy zachodzi ważny interes podatnika lub interes publiczny, po drugie, czy należy umorzyć zaległość (uznanie administracyjne). Ponadto Ordynacja podatkowa dopuszcza jedynie dokonanie umorzenia zaległych (wymagalnych) zobowiązań podatkowych, nie jest więc możliwe umorzenie rat opłaty koncesyjnej przed terminem ich płatności.

Drugim możliwym do stosowania instrumentem jest instytucja odroczenia płatności rat opłaty koncesyjnej. Zgodnie z art. 48 § 1 pkt 1 i 2 Ordynacji podatkowej organ podatkowy, ze względu na ważny interes podatnika, może odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć na raty zapłatę podatku lub zaległości podatkowej, wraz z odsetkami za zwłokę. Z zastosowaniem tej instytucji wiąże się jednak obowiązek ustalenia przez organ podatkowy opłaty prolongacyjnej (aktualnie 12,5% w stosunku rocznym – 50% stawki odsetek od zaległości podatkowej). Z instrumentu tego korzystano dotąd w największym zakresie, co zostało uwzględnione w przedstawionym projekcie, który obejmuje również restrukturyzację opłat prolongacyjnych, ustalonych w związku z odroczeniem płatności rat opłat koncesyjnych. Wykorzystanie tego instrumentu nie przynosi rozwiązania problemu opłat koncesyjnych, ponieważ powiększa jedynie zadłużenie operatorów korzystających z odroczenia i nie rozwiązuje problemu w sposób ostateczny.

Ponadto przed wejściem w życie Prawa telekomunikacyjnego funkcjonowała (obok przewidzianego w Ordynacji podatkowej instrumentu odroczenia) instytucja odroczenia na okres 10 lat części opłaty koncesyjnej, w związku z przyłączeniem abonentów w gminach wiejskich, miejsko-wiejskich oraz w miastach liczących nie więcej niż 20 000 mieszkańców, uregulowana w § 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 29 września 2000 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłat za udzielenie koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych i pocztowych oraz za udostępnienie dokumentacji przetargu (Dz. U. Nr 82, poz. 926). Instytucja ta funkcjonowała przez okres niespełna trzech miesięcy, zatem chociażby z tego względu nie odegrała istotnej roli w osiągnięciu stawianych przed nią celów.

4. Proponowane instrumenty prawne restrukturyzacji zobowiązań operatorów z tytułu opłat koncesyjnych oraz opłat prolongacyjnych

Projekt ustawy określa trzy warianty restrukturyzacji zobowiązań operatorów z tytułu opłat koncesyjnych oraz opłat prolongacyjnych:

-
- 1) umorzenie zobowiązań operatorów w zamian za realizację przez operatorów zobowiązań inwestycyjnych,
 - 2) zamianę zobowiązań operatorów na akcje bądź udziały w podwyższonym kapitale zakładowym operatora objęte przez Skarb Państwa,
 - 3) zamianę zobowiązań operatorów na zobowiązania z tytułu wyemitowanych przez operatorów długoterminowych papierów wartościowych objętych przez Skarb Państwa.

Ustawa nie wyklucza również stosowania dotychczasowych instrumentów prawnych określonych w Ordynacji podatkowej. Wybór wariantu restrukturyzacji jest dokonywany przez operatora i na jego wniosek, a poszczególne warianty mogą być stosowane łącznie.

Zastosowanie tych instrumentów będzie czynnikiem wspomagającym konsolidację operatorów telekomunikacyjnych. Wstępne kroki w kierunku stworzenia skonsolidowanego operatora w oparciu o największych niezależnych operatorów posiadających wzajemnie uzupełniające się terytorialnie sieci oraz komplementarne bazy abonentów zostały już podjęte. Działania te należy oceniać pozytywnie jako szansę wykreowania realnej konkurencji dla Telekomunikacji Polskiej S.A., nie ograniczonej tylko do rynków lokalnych. Właściciele potencjalnie łączących się operatorów są jednak zgodni, że jakkolwiek proces konsolidacji alternatywnych operatorów telefonii stacjonarnej musi być poprzedzony procedurą oddłużeniową operatorów oraz definitywnym rozwiązaniem sprawy zobowiązań operatorów z tytułu rat opłat koncesyjnych. W wielu przypadkach od rozwiązania tej kwestii jest uzależniony sukces negocjacji w ramach prowadzonych rozmów lub postępowań układowych z wierzycielami, którzy postrzegają sprawę opłat jako kluczową.

5. Finansowe skutki proponowanych zmian

5.1. Uwagi ogólne

Wejście w życie ustawy o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych spowoduje, że wygaśnie część zobowiązań operatorów niezależnych wobec budżetu państwa z tytułu opłat koncesyjnych. Będzie to kwota rzędu 432 mln euro (ok. 1 728 mln zł) z tytułu rat opłat koncesyjnych, których termin płatności przypada na lata 2002 - 2011, przy czym w 2002 r. zobowiązania operatorów wobec budżetu wynoszą ok. 205 mln euro (ok. 820 mln zł), natomiast w 2003 r. ok. 53 mln euro (ok. 212 mln zł).

Nie są to kwoty faktycznego uszczuplenia wpływów do budżetu ze względu na to, że ściągnięcie od operatorów całej kwoty ciążących na nich zobowiązań z tytułu opłat koncesyjnych jest nierealne. Ponadto egzekwowanie opłat koncesyjnych z dużym prawdopodobieństwem może doprowadzić do upadłości firm telekomunikacyjnych. Przychody operatorów nie zapewniają bowiem pokrycia ich zobowiązań koncesyjnych. Wszyscy niezależni operatorzy znajdują się w niezwykle trudnej sytuacji finansowej. Niektórzy z nich są objęci postępowaniem upadłościowym albo układowym, bądź też zostały złożone wnioski o wszczęcie wobec nich takich postępowań. Uszczuplenie wpływów do budżetu z tytułu opłat koncesyjnych ma zatem w dużej mierze charakter księgowy. Faktyczne transfery pieniężne od operatorów w zaplanowanej wysokości i tak nie byłyby możliwe. Spadek bezpośrednich przychodów budżetowych z tytułu opłat koncesyjnych zostałby zrekomensowany przez wpływy z tytułu podatków, bowiem inwestycje przekładają się na znaczny wzrost produkcji i zatrudnienia, a w efekcie powodują zwiększenie dochodów publicznych przez efekt popytowy i podaży.

Wobec recesji na rynku usług telekomunikacyjnych, która dotknęła w równym stopniu operatorów na całym świecie, jest mało prawdopodobne, aby Skarb Państwa uzyskał zaspokojenie swoich należności z tytułu koncesji w drodze egzekucji tych zobowiązań w postępowaniu upadłościowym. Ocena skuteczności postępowań upadłościowych w stosunku do operatorów telekomunikacyjnych prowadzi do wniosku, że sprzedaż ich majątku – infrastruktury telekomunikacyjnej – po cenach odpowiadających ich wartości

księgowej jest nieprawdopodobna wobec braku nabywców zainteresowanych tego rodzaju inwestycjami. Istnieje ponadto ryzyko, że infrastruktura ta pozostanie nie wykorzystana.

5.2. Efekt popytowy inwestycji

Efekt popytowy jest skutkiem zwiększonego zapotrzebowania na dobra inwestycyjne i występuje w roku realizacji inwestycji. Wzrost popytu na inwestycje ze strony firm telekomunikacyjnych powoduje zwiększenie produkcji przez krajowych producentów dóbr inwestycyjnych, co skutkuje wyższymi podatkami odprowadzanymi przez te przedsiębiorstwa. Z przeprowadzonej analizy wynika, że 1 mln zł nakładów inwestycyjnych poniesionych przez firmy telekomunikacyjne powoduje bezpośrednio wzrost dochodów publicznych pochodzących od dostawców sprzętu o 334 tys. zł. Kalkulacje te obrazuje poniższa tabela.

Tab. 1 Podatki odprowadzane przez dostarczycieli dóbr inwestycyjnych w wyniku 4 mln inwestycji telekomunikacyjnych (bezpośredni mechanizm popytowy)

Źródło dochodu sektora finansów publicznych *	Kwota rocznie (w zł)
Składka na ZUS	240 tys.
PIT (wraz ze składką na ubezpieczenie zdrowotne)	90 tys.
Cło	4 tys.
Razem	334 tys.

* dodatkowe dochody publiczne pojawią się w okresie poniesienia nakładów inwestycyjnych.

Ponieważ odmienny jest mechanizm oddziaływania na dochody publiczne w przypadku zakupów dóbr inwestycyjnych pochodzenia krajowego i zagranicznego, należy w obliczeniach uwzględnić ich proporcje.

Z danych finansowych analizowanych firm telekomunikacyjnych wynika, że w ubiegłych latach inwestycje realizowane w sektorze

telekomunikacyjnym wiązały się w dominującej mierze z zakupem dóbr i usług pochodzenia krajowego. Procentowy udział dóbr krajowych w zakupach inwestycyjnych wynosił w ubiegłych latach około 80%. W analizach przyjęto najniższą wśród zadeklarowanych przez analizowane firmy wartość tego wskaźnika, równą 78%. Jest to z punktu widzenia dochodów publicznych najbardziej ostrożne założenie. Zakup towarów pochodzenia zagranicznego jest obciążony efektywną stawką cła w wysokości 2%. Tak więc na 1 mln zł inwestycji przypada średnio 220 tys. zł wydatków na produkty inwestycyjne pochodzące

z importu, które przynoszą dochody budżetowe z tytułu cła w wysokości zaledwie 4 tys. zł. Spowodowane wzrostem inwestycji zwiększone zapotrzebowanie na dobra i usługi wytwarzane w kraju powoduje natomiast wzrost krajowej produkcji, zwiększenie zatrudnienia i wzrost dochodów ludności. Z tymi procesami wiążą się pozytywne skutki budżetowe w postaci zwiększonych wpływów z podatku od osób fizycznych, składek na ubezpieczenia społeczne.

Ponadto należy zauważyć, że efekty budżetowe inwestycji mogą zostać zwielokrotnione przez działanie mechanizmu mnożnikowego. W wyniku wykreowania dodatkowego popytu inwestycyjnego powiększają się dochody pracowników firm realizujących inwestycje. Dochody te w pewnej części są zamieniane na konsumpcję i przyczyniają się do wzrostu dochodów w branżach produkujących dobra konsumpcyjne. Efekt mnożnikowy powoduje wykreowanie w gospodarce popytu większego niż początkowy impuls inwestycyjny. Zwiększony przez mechanizm mnożnikowy popyt w kraju powoduje, podobnie jak to opisano w poprzednim punkcie, wzrost dochodów ludności, a przez to wzrost dochodów budżetowych z tytułu PIT oraz wzrost składek na ZUS. W tym wypadku dodatkowo pojawia się dochód dla budżetu państwa w postaci zwiększonych wpływów z podatku VAT. Wynika to z faktu, że dodatkowe dochody ludności w pewnej części zostaną wydane na dobra konsumpcyjne objęte podatkiem VAT. Ze względu na kontrowersje co do funkcjonowania w gospodarce mechanizmu mnożnikowego, nie był on brany pod uwagę w szacowaniu zwiększenia

dochodów publicznych. Tym niemniej należy spodziewać się, że popytowy efekt inwestycji w sektorze telekomunikacyjnym będzie silniejszy niż bezpośredni wzrost wpływów z podatków płaconych przez dostawców dóbr inwestycyjnych.

5.3. Efekt podażowy inwestycji

Efekt podażowy zrealizowanych inwestycji pojawia się natomiast w roku następnym i utrzymuje się w sposób trwały. Efekt ten wynika z rozwoju firm telekomunikacyjnych i wynikającego stąd trwałego zwiększenia ich sprzedaży i zatrudnienia. Wykonane obliczenia pokazują, że w wyniku jednorazowych inwestycji w wysokości 1 mln zł po okresie jednego roku dochody publiczne ulegają trwałemu podwyższeniu o 73 tys. zł. Kalkulacje te obrazuje poniższa tabela.

Tab. 2 Dochody sektora finansów publicznych wygenerowane przez 1 mln zł inwestycji telekomunikacyjnych (mechanizm podażowy)

Źródło dochodu sektora finansów publicznych *	Kwota rocznie (w zł)
VAT	39 tys.
Składka na ZUS	25 tys.
PIT (wraz ze składką na ubezpieczenie zdrowotne)	9 tys.
Razem	73 tys.

* dodatkowe dochody publiczne pojawiają się po okresie jednego roku od poniesienia nakładów inwestycyjnych i trwale zasilają finanse publiczne.

Po przekroczeniu progu rentowności przez firmy telekomunikacyjne wzrost sprzedaży będzie generować również dochody sektora publicznego z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. W obecnej sytuacji żaden z niezależnych operatorów telekomunikacyjnych nie przynosi zysku, co powoduje, że niemożliwe jest wiarygodne oszacowanie skali takich wpływów.

Z tego powodu zostały pominięte przyszłe wpływy budżetowe z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych.

5.4. Podsumowanie

Z przeprowadzonej analizy wariantowej wynika, że wartość dochodów publicznych związanych z realizacją inwestycji telekomunikacyjnych przewyższa o ponad 70% dochody, które można uzyskać z egzekwowania rat opłat koncesyjnych. Ponadto egzekwowanie opłat koncesyjnych może doprowadzić do upadłości firm telekomunikacyjnych, co oprócz negatywnych skutków społecznych i ekonomicznych doprowadzi do znacznego uszczuplenia dochodów państwa. Ponadto należy wziąć również pod uwagę fakt, że wynikający z inwestycji rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej jest istotnym elementem postępu technicznego. Wpływa on na dynamikę wzrostu gospodarczego, która w sposób bezpośredni przekłada się na wzrost przyszłych dochodów budżetu państwa oraz sektora finansów publicznych.

Zgodnie z przyjętymi w projekcie wariantami restrukturyzacji, operatorzy mogą dokonać wyboru innego wariantu restrukturyzacji zobowiązań z tytułu opłat koncesyjnych oraz opłat prolongacyjnych, polegającego na zamianie tych zobowiązań na akcje albo udziały w spółkach operatorów, bądź na zobowiązania z tytułu wyemitowanych przez operatorów długoterminowych papierów dłużnych objętych przez Skarb Państwa, co zapewni dodatkowe wpływy do budżetu w przyszłości.

6. Pozafinansowe skutki proponowanych zmian

Wśród pozabudżetowych skutków proponowanej regulacji należy wymienić następstwa rozwoju konkurencji oraz wzrostu gospodarczego w dziedzinie telekomunikacji. Niepodjęcie działań restrukturyzacyjnych może doprowadzić do upadłości lub likwidacji spółek operatorskich, co z kolei może doprowadzić do przejęcia ich infrastruktury przez Telekomunikację Polską S.A. i skutkować restytucją monopolu na rynku lokalnych usług

telefonicznych. Przyjęte rozwiązania będą sprzyjać zachowaniu dotychczasowych oraz tworzeniu nowych miejsc pracy. Grożąca operatorom upadłość niechybnie będzie się wiązać z likwidacją znacznej liczby miejsc pracy. Zrównanie, chociażby w części, operatorów telefonii stacjonarnej z Telekomunikacją Polską S.A. oraz operatorami działającymi na podstawie zezwoleń uzyskanych po dniu 1 stycznia 2001 r., w zakresie ciążących na nich obowiązków publicznoprawnych, niewątpliwie będzie sprzyjać rozwojowi konkurencji zarówno w skali całego kraju, jak również na szczeblu regionalnym. Stworzony w ustawie mechanizm zachęcający do konsolidacji niezależnych operatorów telefonii stacjonarnej będzie sprzyjać tworzeniu dużych podmiotów, które ze względu na swój potencjał będą stanowić realną konkurencję dla Telekomunikacji Polskiej S.A. Premiowanie inwestycji na obszarach małych miast i wsi powinno przyczynić się do intensyfikacji inwestycji na tych terenach, tym samym do przyspieszenia rozwoju gospodarczego na tych obszarach.

Wprowadzenie mechanizmu restrukturyzacji zobowiązań operatorów z tytułu rat opłaty koncesyjnej, po spełnieniu przesłanek określonych w ustawie, sprzyja ograniczeniu uznaniowości i uproszczeniu stosowanych procedur. Dotychczas stosowane instrumenty wynikające z Ordynacji podatkowej cechuje bowiem indywidualny charakter oraz duża uznaniowość.

7. Konsultacje środowiskowe

Projekt ustawy został poddany konsultacjom środowiskowym. Projekt został przekazany do izb gospodarczych zrzeszających operatorów, a także odbyło się spotkanie z operatorami stacjonarnych sieci telekomunikacyjnych.

8. Opłaty koncesyjne a prawo wspólnotowe

Projekt ustawy bezpośrednio nie odnosi się do dostosowania prawa polskiego do prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 Dyrektywy Nr 97/13/WE w sprawie wspólnych ram dla zezwoleń ogólnych i licencji indywidualnych w zakresie usług telekomunikacyjnych, wszelkie opłaty nakładane na przedsiębiorstwa za uzyskiwanie zezwolenia mają jedynie pokryć koszty administracyjne poniesione w procesie wydawania, zarządzania, kontroli i egzekwowania odpowiednich licencji indywidualnych. Opłaty za licencję indywidualną powinny być proporcjonalne do wartości włożonej pracy i opublikowane w odpowiedni i dostatecznie szczegółowy sposób, aby umożliwić do nich łatwy dostęp. Odstępstwa od tej zasady mogą dotyczyć jedynie wykorzystywania zasobów rzadkich – np. częstotliwości.

Powyższe rozwiązania uwzględnia ustawa - Prawo telekomunikacyjne w odniesieniu do nowo wydawanych uprawnień do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. Jednakże Prawo telekomunikacyjne nie zawiera żadnego przepisu przejściowego dotyczącego opłat za koncesje wydane pod rządami ustawy o łączności. Ustawa ma na celu naprawę tej sytuacji, rozstrzygając w sposób definitywny o wymagalności opłat za koncesje, jednocześnie zapewniając operatorom możliwość ich umorzenia.



**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekt. Min. DPE/2002/DPE/msz

Warszawa, 2/ sierpnia 2002 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych sieci telefonicznych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust.1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r, o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych sieci telefonicznych (pismo nr RM-10-170-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy określa zasady, formy i tryb dokonania konwersji zobowiązań operatorów eksploatujących stacjonarną publiczną sieć telefoniczną z tytułu opłaty koncesyjnej, w tym związanej z nią opłaty prolongacyjnej na:
 - realizację przez operatorów zobowiązań inwestycyjnych (art.3);
 - akcję lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym operatora objęte przez Skarb Państwa (art. 10);
 - zobowiązania z tytułu wyeliminowania przez operatorów długoterminowych papierów wartościowych objętych przez Skarb Państwa.

- II. Możliwość dokonania konwersji należności z tytułu opłaty koncesyjnej oraz związanej z nią opłaty prolongacyjnej jest objęta postanowieniem art.87 ust. 3 pkt. c Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Przepis ten stanowi, iż za zgodną z zasadami wspólnego rynku może być uznana pomoc w celu rozwoju pewnych dziedzin

gospodarki lub pewnych obszarów gospodarczych, pod warunkiem, że nie zmieni ona reguł handlu w zakresie sprzecznym z ogólnym interesem. Mając na uwadze fakt, iż niezależni operatorzy telekomunikacyjni nie są w stanie płacić całości opłat za wydanie koncesji, które od 1 stycznia 2001 roku zostały zamienione na zezwolenia, oraz fakt, iż możliwość konwersji nie umacnia pozycji żadnego operatora w porównaniu z sytuacją innych konkurujących na rynku, należy uznać, że pomoc taka jest dopuszczalna.

III. Ponadto Dyrektywa 97//13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 10 kwietnia 1997 r. W sprawie wspólnych ram prawnych dla zezwoleń ogólnych oraz licencji indywidualnych w zakresie telekomunikacji (Official Journal L. 117 , 07/05/1997 P. 0015 - 0027) stanowi w art. 11, iż opłaty związane z procedurą wydawania zezwoleń powinny jedynie pokrywać koszty administracyjne ich wydawania, zarządzania i kontroli ich egzekwowania. Opłaty za zezwolenie powinny być proporcjonalne do wartości włożonej pracy i opublikowane w odpowiedni i dostatecznie szczegółowy sposób, tak aby umożliwić do nich łatwy dostęp. Odstępstwa od tej zasady mogą dotyczyć jedynie wykorzystywania zasobów rzadkich (np. zakresów częstotliwości). W związku z powyższym możliwość konwersji wysokich opłat za koncesje na prowadzenie działalności telekomunikacyjnej jest uzasadniona i dostosowuje postanowienia poprzedniego reżimu telekomunikacyjnego do obecnych regulacji ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.00.73.852) zgodnej w powyższym zakresie z prawem wspólnotowym.

IV. **W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych sieci telefonicznych, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej**

Z poważaniem
Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Pol

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Infrastruktury

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY**

z dnia _____

w sprawie wzoru sprawozdania wskazującego rodzaj, zakres i wysokość poniesionych przez operatora nakładów inwestycyjnych oraz wykazu składanej z nim dokumentacji.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia _____ o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. Nr ____ , poz. ____) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Określa się wzór sprawozdania o nakładach poniesionych na wytworzenie, ulepszenie lub nabycie środków trwałych oraz środków trwałych w budowie, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust 1, operator zobowiązany jest złożyć następującą dokumentację, potwierdzającą rodzaj, zakres i wysokość poniesionych nakładów:

- 1) w przypadku wytworzenia lub ulepszenia środków trwałych lub środków trwałych w budowie: konta analityczne, na których zaewidencjonowano operacje związane z wytworzeniem lub ulepszeniem środków trwałych lub środków trwałych w budowie, za okres, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) w przypadku nabycia środków trwałych lub środków trwałych w budowie: umowy, na podstawie których nastąpiło nabycie oraz konta analityczne, na których zaewidencjonowano operacje związane z nabyciem środków trwałych lub środków trwałych w budowie, za okres którego dotyczy sprawozdanie.

§ 2.1. Określa się wzór sprawozdania o nakładach poniesionych na nabycie udziałów lub akcji, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust 1, operator zobowiązany jest złożyć następującą dokumentację, potwierdzającą rodzaj, zakres i wysokość poniesionych nakładów:

- 1) umowę nabycia udziałów lub akcji;
- 2) odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego spółki której udziały albo akcje zostały nabyte;
- 3) wydany przez zarząd spółki, której udziały zostały nabyte, odpis z księgi udziałów, a w przypadku nabycia akcji imiennych, wydany przez zarząd spółki której akcje nabyto odpis z księgi akcyjnej;
- 4) w przypadku nabycia akcji, dokumenty akcyjne albo świadectwa depozytowe;
- 5) konta analityczne spółki, której udziały lub akcje zostały nabyte, na których zaewidencjonowano operacje związane z poniesieniem nakładów inwestycyjnych, określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy, za okres od dnia 1 stycznia 2001r. do dnia nabycia udziałów lub akcji.

§ 3.1. Określa się wzór sprawozdania o nakładach poniesionych w wyniku łączenia spółek, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust 1, operator zobowiązany jest złożyć następującą dokumentację, potwierdzającą rodzaj, zakres i wysokość poniesionych nakładów:

- 1) postanowienie sądu o połączeniu spółek;
- 2) wydruki kont analitycznych spółek łączących się, na których zaewidencjonowano operacje związane z poniesieniem nakładów inwestycyjnych, określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy, za okres od dnia 1 stycznia 2001r. do dnia połączenia.

§ 4. Operator obowiązany jest do przedłożenia oryginałów dokumentów wskazanych w § 1 ust 2, § 2 ust 2, § 3 ust 2 lub ich odpisów notarialnie poświadczonych, sporządzonych nie wcześniej niż 14 dni przed dniem ich złożenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik nr 1

Sprawozdanie o nakładach poniesionych na wytworzenie, ulepszenie lub nabycie środków trwałych oraz środków trwałych w budowie za okres od _____ do _____

I. Dane określone w decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy

- 1) Data wydania i numer decyzji,
- 2) kwota raty opłaty koncesyjnej oraz opłaty prolongacyjnej,
- 3) całkowity okres ponoszenia zadeklarowanych nakładów inwestycyjnych,
- 4) rodzaj, zakres i wysokość nakładów inwestycyjnych,
- 5) podmioty, uczestniczące w ponoszeniu nakładów,
- 6) wysokość nakładów inwestycyjnych na każdy rok,
- 7) obszary, na których mają być poniesione nakłady inwestycyjne.

II. Dane dotyczące zrealizowanych nakładów inwestycyjnych oraz ich przeliczenia według wskaźników określonych w art. 8 ust. 2 ustawy

Tabela 1: Zakres poniesionych nakładów inwestycyjnych¹

Zakres nakładów inwestycyjnych	Wartość nakładów inwestycyjnych (wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych oraz środków trwałych w budowie)	Wartość nakładów inwestycyjnych (nabycie w drodze zakupu lub w inny sposób środków trwałych oraz środków trwałych w budowie)
1	2	3
Budynki transportu i łączności (102 KŚT)		
Rurociągi i linie telekomunikacyjne (210 KŚT)		
Rurociągi sieci rozdzielczych oraz linii kablowych rozdzielczych (211 KŚT)		
Urządzenia teletransmisji przewodowej (623 KŚT)		
Urządzenia telefoniczne (626 KŚT)		
Inne urządzenia tele- i radiotechniczne (629 KST)		

¹ Wartość nakładów inwestycyjnych podać należy według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie stosując wskaźników określonych w art.8 ust. 2 ustawy

Tabela 2: Wielkość nakładów inwestycyjnych w podziale na obszary wymienione w art. 8 ust. 2 ustawy²

Rodzaj nakładów inwestycyjnych	Wartość nakładów inwestycyjnych (miasta powyżej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (miasta poniżej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (pozostałe obszary)	Wartość nakładów inwestycyjnych (szkoły i placówki oświatowe w miastach o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (szkoły i placówki oświatowe na pozostałych obszarach)
1	2	3	4	5	6
Wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych oraz środków trwałych w budowie					
Nabycie w drodze zakupu lub w inny sposób środków trwałych oraz środków trwałych w budowie					

² Wartość nakładów inwestycyjnych podać należy według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie stosując wskaźników określonych w art.8 ust. 2 ustawy

Tabela 3: Kwota umorzenia wynikająca z poniesionych nakładów inwestycyjnych w podziale na obszary wymienione w art. 8 ust. 2 ustawy

	Miasta o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców	Miasta poniżej 100.000 mieszkańców	Pozostałe obszary	Szkoły i placówki oświatowe w miastach o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców	Szkoły i placówki oświatowe na pozostałych obszarach	Razem kwota umorzenia
1	2	3	4	5	6	7
Kwota umorzenia						

Załącznik nr 2

Sprawozdanie o nakładach poniesionych na nabycie udziałów lub akcji za okres od _____ do _____

I. Dane określone w decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy

- 1) data wydania i numer decyzji,
- 2) kwota raty opłaty koncesyjnej oraz opłaty prolongacyjnej ,
- 3) całkowity okres ponoszenia zadeklarowanych nakładów inwestycyjnych,
- 4) rodzaj, zakres i wysokość nakładów inwestycyjnych
- 5) podmioty, uczestniczące w ponoszeniu nakładów,
- 6) wysokość nakładów inwestycyjnych na każdy rok,
- 7) obszary, na których mają być poniesione nakłady inwestycyjne.

II. Dane dotyczące zrealizowanych nakładów inwestycyjnych oraz ich przeliczenia według wskaźników określonych w art. 8 ust. 2 ustawy

Tabela 1: Zakres poniesionych nakładów inwestycyjnych³

Zakres nakładów inwestycyjnych	Wartość nakładów inwestycyjnych (nabycie udziałów)	Wartość nakładów inwestycyjnych (nabycie akcji)
1	2	3
Budynki transportu i łączności (102 KŚT)		
Rurociągi i linie telekomunikacyjne (210 KŚT)		
Rurociągi sieci rozdzielczych oraz linii kablowych rozdzielczych (211 KŚT)		
Urządzenia teletransmisji przewodowej (623 KŚT)		
Urządzenia telefoniczne (626 KŚT)		
Inne urządzenia tele- i radiotechniczne (629 KST)		

³ Wartość nakładów inwestycyjnych podać należy według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie stosując wskaźników określonych w art.8 ust. 2 ustawy

Tabela 2: Wielkość nakładów inwestycyjnych w podziale na obszary wymienione w art. 8 ust. 2 ustawy⁴

Rodzaj nakładów inwestycyjnych	Wartość nakładów inwestycyjnych (miasta powyżej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (miasta poniżej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (pozostałe obszary)	Wartość nakładów inwestycyjnych (szkoły i placówki oświatowe w miastach o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (szkoły i placówki oświatowe na pozostałych obszarach)
1	2	3	4	5	6
Nabycie udziałów					
Nabycie akcji					

⁴ Wartość nakładów inwestycyjnych podać należy według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie stosując wskaźników określonych w art.8 ust. 2 ustawy

Tabela 3: Kwota umorzenia wynikająca z poniesionych nakładów inwestycyjnych w podziale na obszary wymienione w art. 8 ust. 2 ustawy

	Miasta o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców	Miasta poniżej 100.000 mieszkańców	Pozostałe obszary	Szkoły i placówki oświatowe w miastach o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców	Szkoły i placówki oświatowe na pozostałych obszarach	Razem kwota umorzenia
1	2	3	4	5	6	7
Kwota umorzenia						

Załącznik nr 3

Sprawozdanie o nakładach poniesionych w wyniku łączenia spółek za okres od _____ do _____

I. Dane określone w decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy

- 1) data wydania i numer decyzji,
- 2) kwota raty opłaty koncesyjnej oraz opłaty prolongacyjnej,
- 3) całkowity okres ponoszenia zadeklarowanych nakładów inwestycyjnych,
- 4) rodzaj, zakres i wysokość nakładów inwestycyjnych,
- 5) podmioty, uczestniczące w ponoszeniu nakładów,
- 6) wysokość nakładów inwestycyjnych na każdy rok,
- 7) obszary, na których mają być poniesione nakłady inwestycyjne.

II. Dane dotyczące zrealizowanych nakładów inwestycyjnych oraz ich przeliczenia według wskaźników określonych w art. 8 ust. 2 ustawy

Tabela 1: Zakres poniesionych nakładów inwestycyjnych⁵

Zakres nakładów inwestycyjnych	Wartość nakładów inwestycyjnych (łączenie spółek w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh)	Wartość nakładów inwestycyjnych (łączenie spółek w trybie art. 492 § 1 pkt 2 ksh)⁶
1	2	3
Budynki transportu i łączności (102 KŚT)		
Rurociągi i linie telekomunikacyjne (210 KŚT)		
Rurociągi sieci rozdzielczych oraz linii kablowych rozdzielczych (211 KŚT)		
Urządzenia teletransmisji przewodowej (623 KŚT)		
Urządzenia telefoniczne (626 KŚT)		
Inne urządzenia tele- i radiotechniczne (629 KST)		

⁵ Wartość nakładów inwestycyjnych podać należy według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie stosując wskaźników określonych w art.8 ust. 2 ustawy

⁶ Podać należy wartość nakładów inwestycyjnych podzieloną przez liczbę spółek łączących się.

Tabela 2: Wielkość nakładów inwestycyjnych w podziale na obszary wymienione w art. 8 ust. 2 ustawy⁷

Rodzaj nakładów inwestycyjnych	Wartość nakładów inwestycyjnych (miasta powyżej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (miasta poniżej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (pozostałe obszary)	Wartość nakładów inwestycyjnych (szkoły i placówki oświatowe w miastach o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców)	Wartość nakładów inwestycyjnych (szkoły i placówki oświatowe na pozostałych obszarach)
1	2	3	4	5	6
Nabycie udziałów					
Nabycie akcji					

⁷ Wartość nakładów inwestycyjnych podać należy według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie stosując wskaźników określonych w art.8 ust. 2 ustawy

Tabela 3: Kwota umorzenia wynikająca z poniesionych nakładów inwestycyjnych w podziale na obszary wymienione w art. 8 ust. 2 ustawy

	Miasta o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców	Miasta poniżej 100.000 mieszkańców	Pozostałe obszary	Szkoły i placówki oświatowe w miastach o liczbie co najmniej 100.000 mieszkańców	Szkoły i placówki oświatowe na pozostałych obszarach	Razem kwota umorzenia
1	2	3	4	5	6	7
Kwota umorzenia						

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 9 ust. 2 projektu ustawy o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych minister właściwy do spraw łączności obowiązany jest określić w drodze rozporządzenia wzór sprawozdania wskazującego rodzaj, zakres i wysokość poniesionych przez operatora nakładów inwestycyjnych oraz wykaz składanej z nim dokumentacji, o których mowa w art. 9 ust. 1. Wydając rozporządzenie minister właściwy do spraw łączności obowiązany jest uwzględnić, iż sprawozdanie oraz składana wraz z nim dokumentacja mają zapewniać możliwość weryfikacji faktu poniesienia nakładów, ich rodzaju, zakresu i wysokości oraz umiejscowienia, z uwzględnieniem art. 8.

Przygotowany projekt rozporządzenia przewiduje odrębne wzory okresowego sprawozdania, dla nakładów w postaci **i)** wytworzenia, ulepszenia i nabycia środków trwałych oraz środków trwałych w budowie, **ii)** nabycia udziałów lub akcji, **iii)** łączenia spółek. Każdy z wzorów opiera się na tym samym schemacie, który zakłada, że sprawozdanie składać się będzie z dwóch części: opisowej oraz szczegółowej. W części opisowej prezentowane będą dane identyfikujące decyzję, na podstawie której ponoszone nakłady mają uprawniać operatora do uzyskania umorzenia, włącznie z podaniem elementów decyzji, wymienionych w art. 4 ust. 1 projektu ustawy. Część szczegółowa zawiera trzy tabele, które wymagają podania informacji na temat rzeczywistej wartości poniesionych nakładów w podziale na grupy Klasyfikacji Środków Trwałych (zakres nakładów inwestycyjnych – tabela nr 1), obszar ponoszonych nakładów inwestycyjnych (według obszarów wymienionych w art. 8 ust. 2 projektu ustawy - tabela nr 2), a także przeliczenia rzeczywistej wartości tychże nakładów według wskaźników określonych w art. 8 ust. 2 projektu ustawy (tabela nr 3). Informacje podane w sprawozdaniu pozwalają na stwierdzenie, czy operator wypełnił warunki uprawniające do uzyskania umorzenia zobowiązań koncesyjnych. Kwestią wymagającą weryfikacji pozostaje rzetelność deklarowanych w sprawozdaniu danych.

Obok sprawozdania okresowego operator obowiązany jest również przedłożyć dokumentację, której wykaz określa projekt rozporządzenia. Dokumentacja ta stanowić ma podstawę wstępnej weryfikacji danych prezentowanych w sprawozdaniu okresowym. Funkcję tę w sposób dostateczny spełnić mogą wydruki ze właściwych kont ksiąg operatora, a w przypadku nabycia udziałów lub akcji również stosowne dokumenty korporacyjne. Sprawozdanie okresowe wraz z dokumentacją stanowić będą przedmiot pierwszego etapu weryfikacji nakładów inwestycyjnych poniesionych przez operatora. Dalszym etapem weryfikacji będzie potwierdzenie rzetelności sprawozdania i załączonej do sprawozdania dokumentacji na podstawie dokumentów źródłowych (faktur itp.). Z uwagi na ilość dokumentów źródłowych nie byłoby uzasadnionym żądanie dołączania tych dokumentów do sprawozdania. Dokumenty te służą również rozliczeniom podatkowym, w związku z tym co do zasady winny pozostawać w siedzibie jednostki.

Biorąc pod uwagę przedstawione wyżej uwagi, uznać należy, iż załączony projekt rozporządzenia spełnia kryteria określone w delegacji zawartej w art. 9 ust. 2 projektu ustawy o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych.